

Ɖerahfezâ Yürük Semâi

Bu gece ben yine bülbülleri hâmuş etdim

- 1 -

Beste: İsmail Dede Efendi

(Hammâmî-zâde; Hacı, Nâat-hân,

Neyzen, Musâhib-i Şehriyârî, Sermüezzîn)

(09.01.1778 — 29.11.1846)

Gişte: Meçhûl

Yürük Semâi ♩ = 100

Ah bu gece ben yine bülbül le ri hâ
Ah â hü fer yad e de rek â le mi bi
Ah bülbül â sâ ge ce ta sub ha ka dar

müş et dim ah bu gece ben
hüş et dim ah â hu fer yad
cüş et dim ah bülbül a sâ

yi ne bülbül le ri ha müş et dim
e de rek â le mi bi huş et dim
ge ce ta sub ha ka dar cüş et dim

ser vi bü len dim ah iş ve pe sen

dim SAZ gel gel

ken di e fen dim dil sen de gö züm

hüs nü ne hay ret de a man

naz lı ca na nım ka şı ke ma

nım SAZ nım SAZ nım

Ɖerahfezâ Yürük Semâî

Ɖu gece ben yine bülbülleri hâmuş etdim

Beste: İsmail Dede Efendi

(Hammâmî-zâde; Hacı, Nâat-hân,

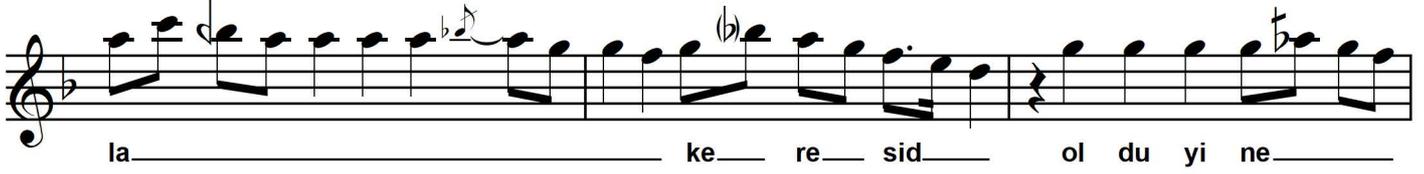
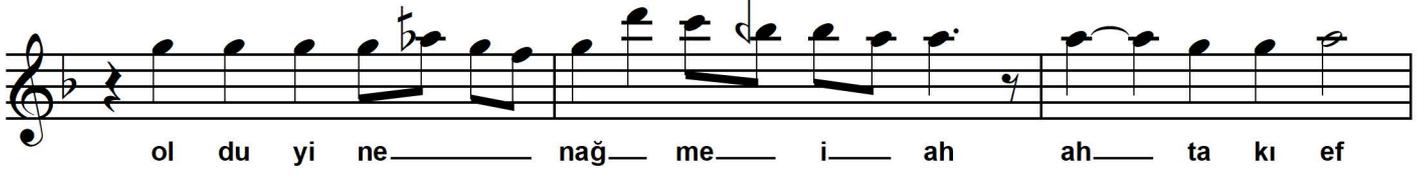
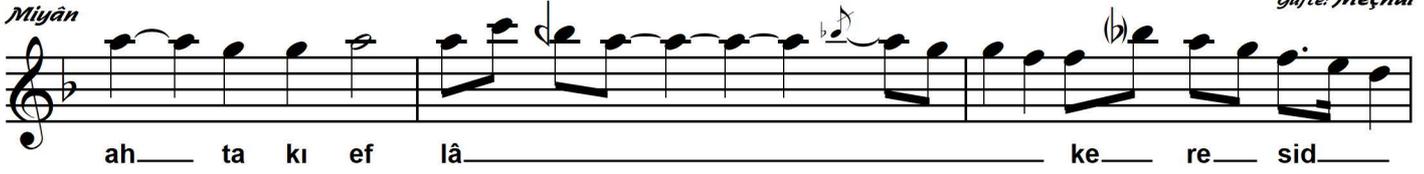
Neyzen, Musâhib-i Şehriyârî, Sermüezzîn)

(09.01.1778 – 29.11.1846)

güfte: Meçhûl

– 2 –

Miyân

*Ɖu gece ben yine bülbülleri hâmuş ettim
Âh u feryâd ederek âlemi bî-hûş ettim
Tâk-ı eflâke resîd oldu yine nağme-i âh
Bülbül- âsâ gece tâ subha kadar cûş ettim*

Hâmuş etmek: Susturmak

Âlem: Evren, herkes

Bî-hûş etmek: Aklını almak

Tâk-ı eflâk: Gökyüzünün en yüksek yeri

Resîd olmak: Ulaşmak

Nağme-i âh: Ah sesi, feryad

Bülbül-âsâ: Bülbül gibi

Subh: Sabah

Cûş etmek: Coşmak

Ɖu gece ben yine bülbülleri susturdum;

Zira ahım ve feryadım dünyayı kapladı.

Âhımın nağmeleri gökkubbeye yükseldi.

Geceden sabaha kadar bülbül gibi coştum